

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Rajono spaudos centras praneša:

KUR DARNA—TEN SPARTA

Nesenai nudrenuotos Gražvietės brigados dirvos jau pakankamai pradžiusios. Nemaža darbo čia įdėjo kultivatoriai, kol supureną kietėjantį priemolį. Dabar sėjai Vytas Pečiulis, Leonas Klimašauskas, Jonas Lapūnas ir Juozas Cėnys terpia į dirvą miežių sėklą. Anot brigadininko Viktoro Mačionio, per dieną kiekvienas šių vyrų apseja 15–18 hektarų plotą. Sparta nekenkia sėjos kokybei: apie tai byloja ankščiau pasėto vasarojaus tankūs, lygūs želmenys.

Užvakar, kai lankėmės „Nevėžio“ kolūkyje, grūdinių kultūrų sėja čia ėjo į pabalę. Buvo ilke apseiti vasarojaus 150 hektarų — darniam sėjų ketvertukui tai 3–4 dienos darbo.

Nemažiau kruopštumo ir pastangų įdeda mechanizatoriai Steponas Dlučkus ir Rimas Matelis, įsėdami daugiametės žolės. Ir šis darbas kolūkyje įpusėtas, įsėlis įterpias daugiau kaip 100 hektarų plote.

DARBŲ RITMAS NEATSLŪGSTA

Plačiai nusidriekia „Atleties“ kolūkio laukų valdos. Užtat ir kolūkio mechanizatoriai reikia įtemptai padirbėti, kad naujojo grūdo susilauktų net 1227 hektarų dirvos. Beje, šio kolūkio žemdirbių kolektyvas specializuojasi linininkystėje ir šiuometinės sėjos darbymečyje išliko būtinumas taip surikiuoti darbus, kad optimaliausiais terminais būtų pasėti linai net 260 hektarų plote. Ir štai šiomis dienomis kolūkio mechanizatoriai jau sėkmingai susidorojo su linų sėjos užduotimi. Parinktuose dideliuose ir lygesniuose laukuose dabar galima pamatyti kruopščiai įdirbtus ir privoliotus žemes masyvus. O kad toks vaizdas džiugintų žvilgsnį, daug kruopštaus triūso įdėjo ruošdami linams dirvas šio kolūkio mechanizatoriai Jonas Budreika, Stasys Puodžiūnas, Jonas Ivanauskas, Algis Stakys ir už traktorių vairo sėdę traktorininkų specialybę turintys elektrikai Antanas Kostinas ir Rimantas Balčiūnas. Į jų išpuolius dirvas, prie kiekvieno traktoriaus prikabinę po dvi sėjamasias, patyrę mechanizatoriai Juozas Gimiūnas ir Kazimieras Sostakas kasdien apsedavę net iki 50–60 hektarų dirvų. Taigi per penketa

ankščiau sudygusį vasaroją akėja, naikindami piktžolę, mechanizatoriai Algis Kavalauskas ir Jonas Kavalauskas.

Dar prieš Gegužės šventes nevėžlečiai pasodino 25 ha bulvių. Kodėl taip paskubėta? Kaip aiškina brigadininkas V. Mačionis, bulvėms skirta dirva ankščiau nei pradžiusi, tad neatidėliojant ir buvo organizuotas jų sodinimas. Tuo tarpu į vasarą skirtas sunkesnis dirvas toms dienomis technika dar negalėjo įvažiuoti.

Ankstyvas sodinimas, reikta tikėtis, bulvių derliui nepakenks. Tik daugiau rūpestis kolūkiečiai turi, naikindami šioje dirvoje piktžolę. Užvakar mechanizatoriai Juozas Cėnys, Antano, nupurškė anktyvųjų bulvių pasėlių simazinu.

Pasinaudojant Elmininkų bandymų stoties mokslininkų patarimais, bulvės čia sodinamos į kaupikais suvogtas dirvas, todėl du mecha-

tratoriai per dieną apsedino 14–18 ha dirvų. Bulvių sodis kolūkyje įpusėtas.

Panašiomis sąlygomis darbuojasi ir „Nevėžio“ kolūkio kaimynai — „Puntuko“ kolūkio duonos augintojai. Tačiau darbų spartos atžvilgiu tarp šių dviejų žemdirbių kolektyvų pastebimas didelis kontrastas. Antai, šios savaitės pradžioje punktulečiai buvo pasėję vos 39 proc. grūdams skirtą vasaroją, kai tuo tarpu nevėžlečiai — 75 procentus. Kurgi šio kontrasto priežastys?

Antradienio popietę dirvas kultivuoti turėjo penki „Puntuko“ kolūkio mechanizatoriai. Iš jų darbavosi tik Valentas Vanagas ir Vytautas Juodelis. Kiti trys stoviniavo dėl gedimų. Sėjo du vyrai — Juozas Sližys ir Kazys Narkevičius, trečiasis sėjėjas talsė sėjamąja.

Sugedus Leono Malinausko traktoriui, nutrūko žemės ruošimas bulvių sodinimui. Gumbai buvo įterpti į neįlygią, tik viena kryptimi su kultivuota dirva. Iš trijų sodintojų, mums kolūkyje apsilankius, darbavosi vienas Stasys Rlauba, kiti du talsė savąja techniką. Sallia dirvos stoviniavo keturi sunkvežimiai gumbų prikrautais kėbulais.

Į sėkladėžes buvo pilamas gerokai apdygusios, skirtinogo dydžio nerūšiuotos bulvės. Nulūžinėje daigai ir by-

Anykščiai

1980 m.

gegužės

15 d

Ketvirtadienis

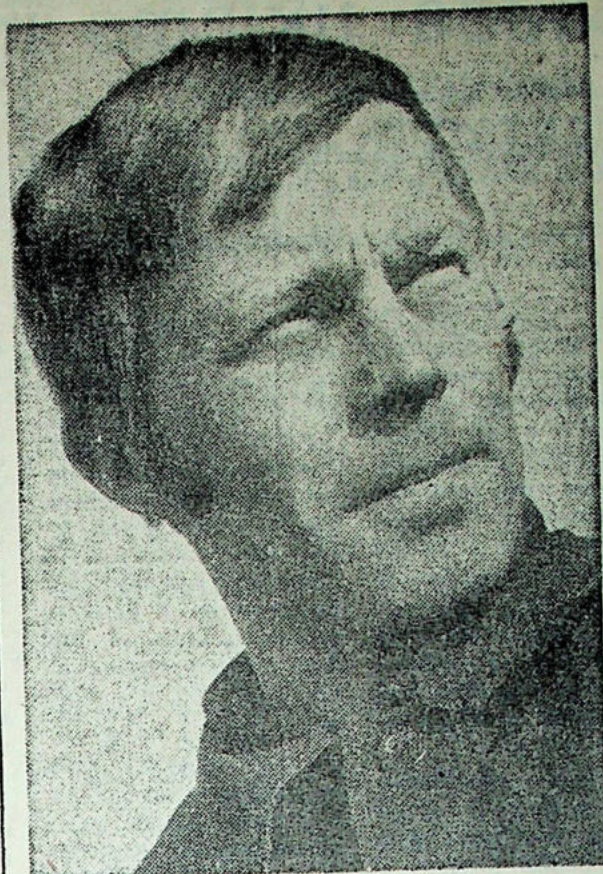
Nr. 57 (4097)

KIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Elina nuo 1948 m.

Darbuotojis mechanizatorius

„Švyturio“ kolūkio plataus profilio mechanizatoriai Ilja Asačiovai įtempiausių darbymečių dienomis patikimas bene atsakingiausias darbuotojas.

Kai ateina pavasario sėjos metas, ir kiti kolūkio mechanizatoriai, pasitelkę techniką, išpureną žemę, įsėdina su patyrusiais sėjų grandies nariais traktorininkais Fiodoru Ansimovu, Fiodoru Kašaljanovu ir Danieliumi Asačiovu beria grūdą į dirvą.

Prasidėjus šienapjūtės įkarščiui, Ilja Asačiovą galima vėl pamatyti už vairo MTZ-80 traktoriaus, prie kurio prikabinę čekoslovakiską NTVS-4 priekabą-surlinkę. Šis lankų surenka ir sugabena į pašarų kaupimo vietas žaliųjų plotų turtą.

Ateina javapjūtės darbymečis, ir šis patyręs mechanizatorius, sėdęs už „Niva“ kombaino vairo, savo darbštumu ir kruopštumu nenusileidžia kitiems javapjūtėms pirmūnams.

O vėlyvesnį rudenį, kai prasideda cukrinių runkelių nuėmimo darbai, Ilja Asačiovas stropiai dirba, našlai panaudodamas saldiųjų šaknų nuėmimo kombainą.

Ir dabar, įpusėjus pavasario sėjos darbams, darbštuolis mechanizatorius dienos prabėga betriušiant laukuose: vairuodamas MTZ-80 traktorių, sėjos agregatu jis kasdien įterpia grūdus į 15–16 hektarų lauką.

Kolūkio vyriausias agronomas Albinas Miškins su pasididžiavimu sakė, jog šis drausmingas, pareigingas mechanizatorius bet kokią jam patikėtą atsakingą darbą atlieka kokybiškai, taip, kaip jam liepia sąžinė.

Už pasiektus didelius laimėjimus sąjunginiame socialistiniame lenktyniavime ir darbo šaunumą Ilja Asačiovą susilaukė aukšto įvertinimo — jis nesenai apdovanotas Darbo Slovės trečiojo laipsnio ordinu.

J. JUNEVICIAUS nuotraukoje ir matome šį švyturietį darbštuolį.

agr. R. Bielskis,

D. Binkys,

Rajono Spaudos centro
nariai

Darbymečio įkarštyje

Normaliais pavasariais Pergalės dieną pražydavo ievos. Visas Anykštos slėnis nuo pat Rubikių iki Zečumbrio atrodavo tartum ilga vestuvininkų procesija. Tai šen, tai ten švytinči nuotakų-jevių nuomelių baltumu.

Siemiet gi prieš Pergalės dieną tik karklai apsinėdę nedrasia žalumai. Aukštumėlėse sustoję berželiai užsimojo, bet taip ir neišdriso sužaliuoti. Ir kaip bekalbėtum — pavasaris vėluoja daugiau, negu dviejmis savaitėmis. Tai, kad įpusėjus gegužei dar tebesėjami javai, linai, tebesodinamos bulvės, džiaugsmo nekelia. Bet vis tik „Anykščių šilelio“ kolūkio pirmūninką Vladą Sostaką tą rytmetį radome neblogos nuotaikos, nes orai, kad ir šalti, vis tik išsigiedrįjo, dirvos tiesiog akys sausėja ir greit neliks neįėjusių vietų. Taip, kad šileliečiai ir javus, ir linus žada baigti sėti jau šią savaitę, o bulvių, jei ir liks keliolika hektarų sodinti sekan-

čiai savaitė — tai čia nieko blogo. Tokia reali padėtis. Iš 700 ha reikalingų apseiti javais, apseja jau apie 400 ha. Sėjai žemę ruošia du galiūnai K-700 ir du T-150, vairuojami tokių patyrusių mechanizatorių, kaip Albinas Strazdas, Jonas Sriubas, Juozas Karosas ir Antanas Petronis. Per dieną sėjai paruošiama apie 160 hektarų žemės. Tiek ir apsejama. Sėjėjai Kazys Andrikonis ir Jonas Tyla, prie MTZ-82 prikabinę po dvi sėjamasias, kiekvienas per dieną apseja po 40 ha. Be to, javus sėja taip pat mechanizatoriai Antanas Zaranka ir Povilas Kalasauskas, linus — mechanizatoriai Bronius Gutauskas, Jonas Gadliauskas ir Antanas Strazdas. Sėjama į gerai paruoštą ir neblogai patręštą žemę. Prieš sėją visos grūdinėms skirtos dirvos patręšiamos nitrofoska, o kartu su sėkla įterpiama po 50 kg granuliuoto superfosfato į hektarą.

Didžiausia ir visiems akivaizdi šio pavasario blogybė yra užsitęsę šalti orai. Bet žemės šeimūninkai mato ir geras prosvaistes. Tai visų pirma gerai išsigulėję, po sniegu pakankamai įsėlę arimai. Jie nespėja peržiūti pavasario vėjuose, ir kultivatoriaus užkabinta žemė gražiai subyra. Kol kas drėgmės pakanka, ir kalbant apie būsimą derlių visai aišku, kad jis labai daug priklausys nuo birželio mėnesio kritulių. O juk birželis mūsų se lietučio niekados nepagailla. Todėl ir ūkio vadovas Vladas Sostakas, ir agronomas Juozas Žasinas į ateitį žiūri gana optimistiškai.

Siek tiek neramina po poros šiltų dienų šoktelėjusi ir vėl sustojusi ganyklų žolė. Jau reikėtų varyti gyvulius į ganyklas, bet vyr. zootechnikė Elvyra Visockienė dar vis delsia:

— Pienės dar nepražydo, — juokiasi ji.
Pienės žiedas nuo senų lai-

ky žemės artojų buvo tikriausias požymis, kada reikia plačiai atidaryti tvartus. O jeigu jo dar nematyti, tai ir žolė dar menkai įžėlusi, ir ganykla nepakankamai pradžiusi, taip, kad iš tokių per ankstyvos ganyvos gali būti daugiau bėdos nei naudos. Tad ir Elvyra Visockienė linkusi dieną kitą luktenti. Tuo labiau, kad ir tvartuose reikalai ne taip jau blogi: paskutiniuoju metu pieno melžiama beveik kilogramu daugiau, negu pernai tuo pat metu ir išmilčių atsilikimą, kuris nuo metų pradžios sudaro apie 50 kg, atrodo, jau sekantį mėnesį bus galima likviduoti.

Nuo ankstyvo rytmečio iki pat sutemų gaudžia traktoriai „Anykščių šilelio“ kolūkio laukuose. Kalneliuose juos vietomis palydi dulkų debesėliai. Bet aplamai šiemet dulkų traktorininkai, atrod, beveik neragaus. Ir tas rodo, kad jei jau ne pagal paprastą, tai pagal fenologinį kalendorių bus pasėta kaip tik pačiu laiku.

K. Janlūnas,
B. Ragėnas

S. Venskus

Nauda ūkiams ir žmonėi

„Daug kas priklauso nuo to, kaip darniai, sąžiningai dirbs paruošų, prekybos, transporto organizacijos, perdirbimo įmonės, visi tie, per kurių rankas praeina dideli darbu pagaminti vertingi ir liaudžiai reikalingi produktai“.

Iš draugo L. Brežnevo pranešimo TSKP CK 1978 m. liepos plenumo

Kauno rajono Mičiurino kolūkiečių gyvulių augintojai per pirmąjį šių metų ketvirtį nupenėjo daugiau kaip du tūkstančius kiaulių. Tiksliai pagal grafiką jas išsiveždavo Kauno mėsos kombinato bandovežiai. Kad šis darbas vyktų greitai ir sklandžiai, ūkis iki pat komplekso išasfaltavo dviejų kilometrų kelio atkarpą, įrengė apšildomą aikštelę su specialiais gardais gyvulių rūšiavimui, svarstyklėmis ir patogią pakrovimo rampą.

Kombinato bandovežių valruotojai-priėmėjai Juozas Griškoniš, Boleslovas Bagdonas, Bronius Maldutis ir kiti mielai važiuoja ne tik į Mičiurino kolūkių. Patogias išvežimo aikšteles įsirengė devyniolika Kauno rajono ūkių. Zapyškio, Pajiesio, „Draugystės“ ir kai kurie kiti kolūkiečiai jų turi po kelias — prie kiekvienos galvijų ir kiaulių fermos. Šių aikštelių įrengimas nereikalauja daug lėšų, o nauda didelė.

Kauno rajone gyvuliai iš ūkių centralizuotai supirkiami penkti metai. Ūkiams susitaupo transportas, sumažėja kelių rūpesčių, nes vaivuotojas-priėmėjas vietoje surašo gyvulių priėmimo-atsiėmimo aktus. Po to, pasvėrus išvežimui paruoštus gyvulius, nepakankamai įmitusius vietoje galima pakeisti geriau nupenėtais, realizuoti juos tik gero įmitimo ir reikiamo svorio, už ką mokami dideli kainos prie-dai.

Specialiais bandovežiais gabunami gyvuliai kelionėje mažiau suvargsta. Apskaičiuota, kad vežant gyvulius menkai pritaikytomis ūkių

mašinomis toliau kaip trisdešimt kilometrų, kiekvienas jų praranda po keliolika ir daugiau kilogramų svorio.

Centralizuotai supirkami ir gyventojų išauginti gyvuliai. Vilkijos ir Vandžiogalos tarybinuose ūkiuose nu-statytomis mėnesio dienomis veikia išvažiuojamieji gyvulių supirkimo iš gyventojų punktai. Gyventojams nebe-reikia ieškoti transporto, stovėti eilėse, rūpintis įvairiais formalumais.

Tokia supirkimo tvarka naudinga ir kombinatui, padeda jam ritmingai dirbti. Seniau karts nuo karto prislėgdavo skerdimui gyvulius, o ketvirčių ir ypač metų pabaigoje prie kombinato susidarydavo ilgos mašinų eilės. Dabar gi, išankstinėse kontaktacijos sutartyse su ūklais numatius ir kas mėnesį suderinus centralizuoto supirkimo grafikus, gamybininkai žino, kiek ir kokių gyvulių kasdien bus pristatyta į kombinatą.

Kauno mėsos kombinatas savo transportu atsiėmė gyvulius daugiau kaip iš šimto

savo zonos ūkių, esančių šešiuose aplinkiniuose rajonuose. Siemet kombinatas tokiu būdu iš ūkių supirks daugiau kaip keturiasdešimt tūkstančių tonų mėsos.

Porą kartų per metus kombinato atstovas kartu su rajono Valstybinės žemės ūkio produktų supirkimo ir kokybės inspekcijų darbuotojais tikrina privažiavimo kelių kokybę, aplanko ūkiuose esančias aikšteles. Ypač aktyviai tarpininkauja tarp ūkių ir mėsos kombinato valstybinis paruošų inspektorius Kauno rajonui Petras Jančys. Jis kartu su statybininkais suprojektavo pavyzdinę supirkimo aikštelę ir išsiuntinėjo jos brėžinius visiems ūklams. Deja, kai kuriuose Sakų ir Ukmergės rajonų ūkiuose dar dažnai nesilaikoma centralizuoto supirkimo grafikų.

Kauno rajone nebe pirmi metai centralizuotai supirkamas ir pienas, dalis daržovių. Paruošų darbuotojai kartu su ūklais ir perdirbimo įmonėmis siekia, kad būtų kuo mažiau tarpinių grandžių tarp ūkio fermos, lauko ir gamyklos. Kauniečiai netolimoje ateityje panašiu principu ruošiasi supirkti taip pat bulves, grūdus, vaisius ir kitą žemės ūkio produkciją.

A. Norvilas

ELTOS koresp.

Janušava vakar, šiandien ir...

Neatpažįstamai savo veidą keičia centrinė „Gintaro“ kolūkiečių Janušavos gyvenvietė. Neseniai vietos mažylių bei jų tėvelių džiaugsmui čia duris atvėrė dailus dviaukštis vaikų darželis. Dabar kolūkiečių statybininkai raktus atiduoda nuo naujojo ūkio administracinio pastato, po kurio stogu šviesi posėdžių salė, per 15 įvairių darbo kabinetų. Dar šių metų pabaigoje, visai greta minėtų statinių, pirmuosius lankytojus pasitiks neatpažįstamai ūgtelėję kultūros namai su erdvėmis šokių bei koncertinėms salėms. Atitinkamos projektavimo įstaigos ruošia reikalingą dokumentaciją sporto salės, parodotuvės-kavinės, naujos pirties statybai.

Kas paskutinį kartą šioje buvo prieš ketverius ar penkerius metus, sunkiai nusiėmęs savo nuostabą taip spėriai aukštyn ir palytin besistiebiančią naują Janušavą, — kreipiuosi į „Gintaro“ kolūkiečių vyr. inžinierių statybininką komunistą Rimantą Kernagį.

Išties. Nors Janušava — viena seniausių ūkio gyvenviečių, tačiau šiandien jai daug kur pritinka žodis „nauja“. Sakytiau, dargi pa-čia tikriausia prasme, nes geriau šį kraštą pažįstantis pašalietis netruks pastebėti,

jog šiuo metu naujai formuojamas „Gintaro“ administracinis centras jau gerokai peržengė tradicinės anos senosios gyvenvietės ribas. Tiksliau, kur dar visai neseniai driekėsi plynlaukė (Kavarsko link), šiandien, apat jau vardinų visuomeninės paskirties statinių, iškilo dailių individualių baltamūrių kvartalas, nusidriekė dvi naujos asfaltuotos gatvės, nutiesta vandentiekio trasa, rikiuotėn stoji gana pajėgi centralinio apšildymo katilinė.

Tik per paskutinius tris metus septyniolikoje Janušavos pirklių atšvestos smagios įkurtuvės, kurias dar gerai pamena melžėjos Vėronikos Polikevičienės, pensininko Antano Užacko, mechanizatorių Vlado Baškauskos, Adomo Zemačio bei kitų naujakurių šeimos. Siemet žalių pabaigtųjų vainikų lankla galvijų šėrikas Jonas Zemačis, statybininkas Juozas Vilčiauskas, fermų darbuotojas Jonas Petrikas...

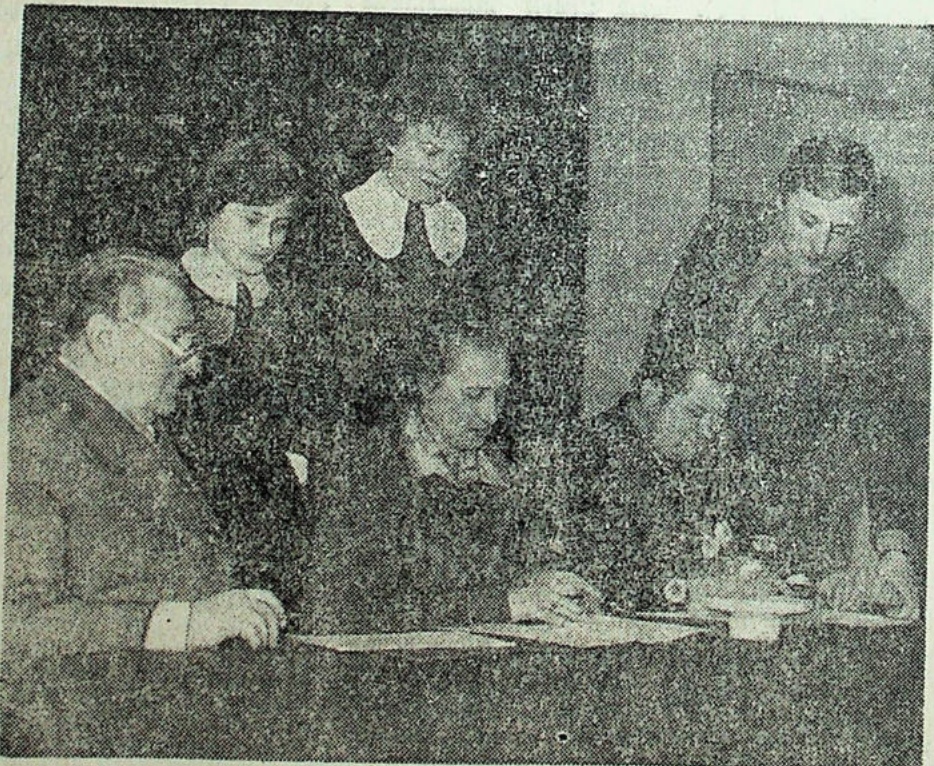
Visus suminėti ne taip paprasta, — šypsteli ūkio vyr. inžinierius-statybininkas R. Kernagis. — Antai vien Alytaus eksperimentinio namų statybos kombinato surenkamuose gyvenamuose namuose šiomet turėsime 12 įkurtuvių.

Skaičius gana įspūdingas. Tokia daugybė vienoje krūvoje susispietusių iš Alytaus atkeliavusių spalvingų trobesių į bendrą gyvenvietės rūbą įneš daug nepakartojamo gyvumo. Dar rūpi išgirsti apie kitus kolūkiečių statybininkų užmojus.

— Pradėjome statyti 1000 tonų talpos mineralinių trąšų sandėlį. Šiais metais taipogi teks atiduoti eksploatacijon žolės miltų agregatą. Beje, prie jo iškils pašarų cechų, kuris pašarus taip pat gamins ir kaimyniniams ūklams. Tačiau pati stambiausia ir daugiausia jėgų reikalaujanti statybinė aikštelė — naujų mechaninių dirbtuvių su technikos kėmu statyba. Visas šis mechanizatorių tarnausiantis kompleksas nusidriekęs net 7 hektarų plote, bendra objekto sąmatinė vertė 1,2 milijono rublių. Dirbtuvės stot rikiuotėn jau kitamet. Dabar kasdien į statomus objektus išskuba per 30 mūsų ūkio statybininkų ir kita tleik dirbančių rajono statybinių organizacijų atstovų. Jėgų nemenkos, manom, jog iš viso įvairių statybos-montavimo darbų pajėgsim atlikti bemaž už 700 tūkstančių rublių.

K. Litvinas

Ruošiamės 4-ajam trimestrai

Anykščių Antroji vidurinė mokykla praėjusią vasarą buvo organizavusi mokslinių darbo ir poilsio stovyklą „Anykščių šilelio“, „Gintaro“ kolūkiuose ir Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje. Stovyklautojai atliko darbų už 4010 rublių. „Anykščių šilelio“ kolūkyje, veikusi „Vėtrugės“ darbo ir poilsio stovykla, vadovaujama mokytojo K. Kuktos, rajoninėje stovyklų apžiuroje užėmė pirmąją vietą.

Šią vasarą planuojama įsteigti 5 darbo ir poilsio stovyklas, kuriose dirbs ir ilsės visi Anykščių 2-osios vidurinės mokyklos VII-X klasių moksleiviai.

Ateirame mokyklą pirminės komjaunimo organizacijos susirinkime, kuriame dalyvavo mokyklą šefuojančio „Anykščių šilelio“ kolūkiečio pirmininkas Vl. Sostakas, „Gintaro“ kolūkiečio profsąjungos komiteto pirmininkas A. Jakutis, buvo aptarti pernai stovyklautojų atliktų darbų rezultatai, numatytos jų veiklos gairės šiai vasarai.

Vl. Zemačio nuotraukoje: mokyklos direktorė J. Budavičienė, „Anykščių šilelio“ kolūkiečio pirmininkas Vl. Sostakas, „Gintaro“ kolūkiečio profsąjungos komiteto pirmininkas A. Jakutis, dalyvaujant mokyklos komjaunimo komiteto nariams V. Juozaponytei ir R. Kučinskaitėi bei užklasinio darbo organizatoriui K. Kuktai, pasirašo darbo ir poilsio stovyklų organizavimo sutartį.

Lenktyniauja jaunimas

„Lenino keliu“ kolūkiečių pirminės komjaunimo organizacijos aktyvistų veiklos sfera gana plati. Ypač nemažas jų dėmesys sutelktas į jaunimo socialistinį lenktyniavimą, šio lenktyniavimo viešumą, jaunųjų darbo pirmųjų moralinį ir materialinį skatinimą. Visi ūkio jaunuoliai turi prisieję socialistinius įsipareigojimus, kuriuos stengiasi garbingai įvykdyti. Socialistinio lenktyniavimo rezultatai yra susumuojami kiekvieną ketvirtį pagal priimtus ir komjaunimo organizacijos komiteto posėdyje bei susirinkime patvirtintus nuostatus. Susumuojant rezultatus, atsižvelgiama ne vien į jaunųjų gamybininko pasiekimus darbo rezultatus. Ne mažiau būna svarbu ir jaunųjų visuomeninė veikla, bendrojo bei politinio išsilavinimo lygio kėlimas, elgesys buityje, darbo kolektyve. Štai, geriausių ūkio jaunųjų gamybininkų už praėjusius metus buvo pripažinti mechanizatorius Petras Buzėnas. Jis pasiekė ne tik neblogų gamybinių rodiklių, bet ir sėkmingai neakivaizdinio būdu mokėsi Svėdasų vidurinėje mokykloje, aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje, iškovojo garbingą komunistinio darbo spartuolio vardą. Ūkio geriausio jaunųjų vairuotojo vardą iškovojo komjaunuolis Petras Jasaitis. Atitarnavęs Tarybinėje Armijoje Petras grįžo į gimtinę ir čia pasiilko. Darbe užsirekomendavo kaip darbštus, sąžiningas vairuotojas, mylintis techniką, gerbiantis vyresnius

draugus. Jis — komunistinio darbo spartuolis, ūkio liaudies kontrolės grupės biuro narys, komjaunimo aktyvistas. Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų jaunimo tarpe yra įteikiamas pereinamasis prizas „Geriausiam jaunajam gamybininkui“, jam skiriama piniginė premija, garbės raštas. Be to, apie jaunimo socialistinį lenktyniavimą plačiai rašoma sienlaikraščio „Leninietis“, yra paruoštas stendas „Komjaunimo gyvenimas“, „Lenino keliu“ kolūkiečių komjaunimo aktyvistai nepersitaušiai dar kartą aptarė naujas socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų pagerbimo priemones. Yra įsteigta komjaunuoliškos šlovės knyga, kur įrašomos jaunųjų pirmųjų pavarės, talpinamos jų nuotraukos. Albume „Lenininės darbo sargybos metraštis“ bus įrašomi visi jaunimo pasiekti laimėjimai, sutinkant Vladimiro Lenino gimtadienius. Pirmieji šio metraščio puslapiai byloja apie komjaunuolių darbą, visuomeninę veiklą, jų entuziazmą, pasiūlymus V. Lenino gimimo 110-ąsias metines.

„Lenino keliu“ kolūkiečių jaunimas palaiko glaudžius bendradarbiavimo ryšius su Anykščių rajono „Svyturio“, Rokiškio rajono „Tarybinės žemės“, Baltarusijos TSR Megiliovo rajono „Zaria“ kolūkiečių jaunimu. Socialistinis lenktyniavimas su minėtu ūkių jaunimu leninietiškai dar labiau pasitęsė, dar sėkmingiau vykdomas gamybinės užduoties, komjaunimo įsipareigojimus.

Vyt. Bagdonas

LIAUDIES TEATRO PREMĖRA

Anykščių liaudies teatras parodė L. Jacevičiaus dviejų dalių pjesę „N kilometre“. Spektaklį režisavo LTSR valstybinės konservatorijos Klaipėdos fakulteto diplomantas A. Juzvilka. Scenografiją sukūrė L. Liaudauskaitė.

Sėkmę lydėjo J. Biliūno vidurinės mokyklos mokytoja R. Stelmoka, sukūrusi pagrindinio pjesės herojaus vaidmenį. Spektaklyje vaidino ir pats režisierius A. Juzvilka, sodrių spalvų suradęs Juodvalkio paveikslui. Pjesėje dalyvavo jau iš daugelio kitų spektaklių žinomi aktoriai Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato darbuotojai J. Kajackas, D. Katinaitė ir nauji liaudies teatro kolektyvo nariai A. Ališauskas, J. Kairienė, V. Balzarevičius, pirmą arba antrą kartą pasirodę liaudies teatro scenoje. M. Alksnėnaitė

JI MOKO GYVENIMO TIESŲ

Be pilkutės lakštingalos neįsivaizduojame šiltų pavasario vakarų, jų palaimos ir grožio. Ar tu stabtelsi, pagautas tos dainos, ar visai jos neįsi? La švilpnė skardens, ringuos žemei džiaugsmą, prasivers į tavo sielą. Ir paliks ilgę, paliks atgarsį. Nori ar nenori — sva-josi apie žalią mišką, saulėtą padangę, veržlų upokš-nį ir pirmųjų pavasario žie-dų aromatą.

Kuklūtė, smulkī, nežymi, kaip ta nepastebima lakštin-gala, ji laukia savo meto — rugsėjo. Pakvies skambutis, ir reiks atiduoti visą save auklėtinams, mokiniams. O ir kolega prisės mieliau prie to, kurio širdis pilnesnė, ku-rio mintis skrajesnė ir žvilgs-nis toliaregis. Taigi, būsimas rugsėjis — ne pramoga, o atsakomybė. Mokslo metus tik skaičiuoja rugsėjais, o jie ilgi ir nelengvi. Kol rudą lapą žemėje pakeis obels žiedas, dar ne viena nauja gija pasidabruos metų naš-tą nešančio pedagogo plaukus. Kasdien, kiekvieną pamoką, atnešti kažką nauja su tuo nauju anglių kalbos žodžiu, tekstu, ties kuriuo apsisotli būtų ankštoka jai, Aldona Kulytei. Toks jos darbo stil-lus, tokia pedagogo gyve-nimo prasmė.

Snekamosios kalbos ugdy-mo tikslai kaip tik ir padeda išdalinti tą lobį, kurį sukau-pė gyvenimiška patirtis, ku-ris atėjo į mokytojos pasa-lį iš knygų, kino filmų, ke-lionių po Tėvynę, Liaudies demokratijos ir kitas šalis. O kiek daug išvadų ir api-bendrinimų padiktavo pati Anykščių padangė nuo čia

praleistų mokyklinių metų, nuo pirmųjų nedrąsių jaunos mokytojos žingsnių greta tik ką ją mokiusių pedago-gų.

Aldona Kulytė — ne vien Anykščių vidurinės mokyklos auklėtinė. Ji 2-osios viduri-nės mokyklos darbo vetera-nė. Čia pradėjo pedagogo kelią ir, išmynusi čia 28-erius metus, nieko kita ne-svaioja. Ji čia moko gyveni-mo tiesų jau antrąją kartą: su atviru, pasitikėjimu žvilgs-niu ateina pasitarti apie vai-ką kadaise buvę jos moki-nial. Dabar moko, auklėja jų vaikus. Gal neatsitiktinai taip artimai bendrauja mo-kytoja su tėvais, taip gerai ją suprantant mokinių tėvai ir patys daug kuo ateina į pa-galbą klasės vadovei, kad jų vaikų dienos mokykloje būtų prasmingos, įdomios.

Kal yra abipusis rūpestis, vaikai taip pat jaučia prie-raišumą, atsakomybę, sten-giasi sėdėti aplink save ger-lgrožį; noriai ruošia progra-mėles tėvėllams, aktyvūs mo-kyklos, klasės renginiuose.

Negreit įžiūrėti klasės va-dovę auklėtinų būryje: apsu-pę, apstoje, kad tik arčiau, kiekvienas nori išgirsti, ką pasakys atėjusi auklėtoja, ir je kuo skubiau pasasa-kos, kas gera ir piktą klasė-ję. Čia pat bus aibė pasiūly-mų, išvadų, sprendimų. Šitaip auga žmonės — ši-taip formuojasi aktyvi pozicija gyvenime.

Iš kur ji ateina į vaikų širdis? Gal neperdėtu pasa-

kydama: iš mokytojos žvilgs-nio. Šitaip, su pasibaisėjimu, mokytoja Aldona Kulytė iš-klauso apie mokinio, vaiko ar jaunuolio drausmės pa-želdimus, nusikaltimą. Jokių kompromisų su sąžine. Pa-sakys žodį — įvertins trum-pai ir kategoriškai. Mokyto-jai nepakenčiamas atrodo taikstymasis su tinginiaujan-čiais moksleiviais, besiruo-šiančiais į veltėdžius.

Iš tiesų daug kas taisyti-na švietimo sistemoje, tik, be abejo, ne atskiros mo-kyklos, ne pavienių pedago-gų iniciatyva. Ir ne eilinių.

Ir vis dėlto ji — ne pesi-mistė. Ji pirmoji pagaus skrają mintį ir nutupdys į šiltus vaikų delnus. Ji išmo-kys svajoti ir kurti, dainuoti ir šokti, dirbti ir džiaugtis, mylėti ir pakelti nesėkmes, todėl neatsitiktinai šūsny padėkos laiškų, pasveikinimo atvirukų, rašytų žmonių, su-radusių tikrąjį kelią, ir laiškų iš bausmės atlikimo vie-tos svajojančių kuo greičiau sugrįžti į pilnateisį gyveni-mą. Tai jos kažkada puose-lėta tiesaus gyvenimo sva-jonė dabar išnyra, aidai at-minty kaip pavasario gies-mė, kaip lakštingalos daina. Laiškai, pasirašyti pavienių vardų, jaunų šeimų, šeimų tritulių ir net ketvertukų: ra-šo jau tėvai, įterpdami vai-kučių vardus. Gal kada nors ir šie su pagarba ir pasi-tikėjimu atvers širdį mokyto-jai.

D. Baltrūnienė

Propaguokime saiką ir kuklumą

Tarptautiniais vaikų me-tais nebuvo pamiršti ir ligo-ninės dirbančiųjų vaikai. Su-ruošėme tris išvykas: vaikai aplankė Pircūpi, Rūdninkų girios partizanų žiemines, memorialą koncentracijos stovyklos kaliniams Salaspil-lyje; grožėjosi Sigulda, Tra-kyje pilimi, pabuvojo Rygos zoologijos sode. Jiems buvo suruošti žaidimai gamtoje. Tradicine tapo žiemos šven-tė, į kurią renkasi visi šei-mos nariai. Visuomeninės organizacijos domisi besi-mokančių pažangumu, bend-rauja su tėvais ir mokyto-jais.

Tačiau mums, medikams, rūpi visi rajono vaikai. Mums ne visvien, kokiame ap-linkoje auga, mokosi ir lei-džia laisvalaikį vaikai. Ko-voje už sveiką kūdikį svar-bus vaidmuo tenka medicinos darbuotojams, tiek orga-nizuojant profilaktines, tiek gydomasias priemones, tiek skleidžiant higienos žinias. Juk nuo sanitarinės-higieni-nės kultūros labai priklauso vaikų sveikata, protinis ir fi-zinis išsivystymas.

Jau moterų konsultacijoje būsimos motinos daug ką su-žino, išmoka. Čia nurodo-ma, kokie aplinkos faktoriai teigiamai ar neigiamai vei-kia jos būsimo kūdikio svei-katą, pasakojama apie vaiko priežiūrą ir maitinimą. Vai-ky konsultacijoje vyksta mo-tinų mokymo kursai.

Bet dar pasitaiko skaudžių atvejų, kuriuos neša girtavi-mas. Kur alkoholis, ten ne-laimė. Rajone turime nema-žai girtaujančių šeimų, ku-riose auga vaikai. Vaikystė-jė patirtus įspūdžius dažnai atmintis išsaugo visą gyve-nimą. O ką gero gali atsi-minti vaikai, augdami tokio-se šeimose, kur abu tėvai girtuokliai, kur vyrauja ne-švara, barmiai? Bet gi tos šeimos ne kur nors atskiroje saloje gyvena, o šalia mū-sų! Kodėl mes tokie pakan-tūs joms?

Darnus šeimyninis gyve-nimas — dvasiskai turtin-giausias etapas žmogaus amžiuje. Savo vaikuose mes kartojame ir tobuliname sa-ve. Tai mūsų gyvenimo prasmė. Dažnai dar girdime skundžiantis tėvus, kad jų vaikai šiurkštūs, neįsitrauk-jiems ir kitiems žmonėms. O priežastys negiliai paslėptos — tėvai nemato reikalo „vy-nioti žodžių į vatą“ ir tar-pusavy, ir su kaimynais — grubūs, be pagarbos, užuo-jautos.

Moterų tarybos išsikovoję didelį autoritetą, joms pati-kimi patys atsakingiausi už-daviniai — šeimos, jauno-sios kartos auklėjimo pro-blemos. Ne kam kitam, o mo-terų taryboms reikėtų susi-rūpinti švenčių kultūra, pro-pagiuoti saiką ir kuklumą, kad šventės nevirstų girtuok-liavimu. Nei švenčių, nei žmonių nepuošia ir „pirklis-kas“ dosnumas, kai kiekvie-nas stengiasi nustebinti ap-linkinius dovanų brangumu, puošnumu. Moterų tarybos turėtų paskelbti griežtą ko-vą tokioms „tradicijoms“.

I. Paleviciūnė

Raudonojo Kryžiaus draugijos Anykščių rajono komiteto pirmininko pavaduotoja

Pravartu žinoti

* Daržovių patiekalus rei-kia ruošti prieš patiekiant į stalą, kad išsilaikytų naui-dingos organizmui jų maistinės savybės. Pakartotinai šildant, šios savybės nyks-ta.

* Esantys daržovėse vltami-nai yra labai jautrūs šil-dymui, todėl jas geriau pa-virinti trumpiau, bet stipriau, negu lėčiau ir ilgiau.

* Daržovės ir bulvės pra-vartu virti užpylus karštu vandeniu. Tada būna mažes-ni vertingų maistinių me-džiagų ir vitaminų nuosto-liai.

* Verdant daržovių sriubą, reikia kiek galima mažiau ją maišyti. Nedidelį puodą geriau pridengti ir su-krešti.

* Du gabalėliai cukraus, įdėti į vandenį, kuriame ver-da bet koks daržovės, žy-miai pagerins jų skonį.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980. V. 15

Po vienu stogu

SVETIMI SAVO SIEKIAIS

Ivyko iškilmingas susirūn-kimas. Jo metu daug šiltų žodžių savo vardu Povilas išgirdo iš vadovo, darbo draugų lūpų. Už gerą darbą Povilui įteikė garbės raštą, gėlių, bendradarbiai nuoširdžiai paspaudė ranką. Iš tie-sų, žmogus dirba negailėda-mas savęs, neskaičiuodamas darbo laiko, jei mato, jog reikalingas, nevengia užtruk-ti ir po darbo. Apie parodytą Povilui pagarbą jo žmonai Leokadijai papasakojo kai-mynė, Povilo bendradarbė.

— Kas man iš tų jo gar-bės raštų, — kaip kirviu nu-kirto Leokadija, — nei po šonu pasikloši, nei ant lėkš-tės pasidėsi. Liaupsinant pir-miausla reikia žiūrėti, koks jis namuose.

Kaimynė kiek sutriko, nes ji kasdien susitinka Povilą ir niekadęs nematė nieko smerktino jo elgesyje. Su visais taktiškas, teisingas, rodos, ir išgerti nemėgėjas. Tai su sūnumi eina meške-rioti, tai kilimus kieme dul-kina ar laisvalaikį triūsia kolektyviniame sode.

— Neapsukrus, — lyg at-spėjusi kaimynės mintis, ėmėsi neva tai guostis Leokadija. — Viskuo aš tu-

rlu rūpintis. Pirkom naują baldų komplektą — aš ieško-jau pažinčių, kad gauti ma-dingesnį, importinį. Reikia kelsti kilimą — jis piršto nepajudins. Sako, parduotu-vėje visko esą. Išties, rask-tu ką gero parduotuvėje. Jo-kių pastangų neparodys dėl savo šeimos gerbūvio. Nu-eis į parduotuvę nupirkti mėsos, nė šuo neėstų, par-neš gabalą, nepaprašys gra-žesnlo, koki įbruks, toks bus ir geras. Kilimus išdukins?.. Anoks čia darbas. Virimas, skalbimas, tvarkymasis — vis ant mano pečių. Jeigu jau jo paprašyti ką padary-ti, tai iš naujo reikės ir per-skalbti, ir sutvarkyti. Ko jam nepelnyti tų garbės raštų, kai niekas daugiau nerūpi, tik savas darbas. O aš ir darbo metu vis lakstau po parduotuves, nes po darbo ne viską spėsi gauti. Kartais geriau jei žmogus ir koki puslitrį išgeria su kuo rei-kia, stengdamasis dėl savo šeimos, negu toks mėmė. Ko norėt — žemaitis, kupinas savotiško užsispyrimo. Kaip jau nusprendė, tai nors ku-čią ant galvos tašyk, savo nuomonės nekeis.

Negi kepurė nuo galvos nukristų, jeigu sūnul arba sau importinių batų papra-šytų ar patlo kur nors ba-zėje. Dėl savęs tai aš nepr-ašau — pati pasirūpinsiu. Bet ne — jam orumas neleidžias ieškoti blato. Baisus čia daik-tas — žmogus žinomas, daug kas pažįsta, lengviau jam būtų prieiti. Kitų žmo-nos, kurių vyrai apsukrūs, kaip inkstas taukuose varto-si, niekuo rūpintis nereikia ir kaip man paslapčiom laks-tyti darbo metu reikalių tvar-kyti. Nerimauju, kad tik ši-tos nereikalingos ambicijos daigo nepasėty sūnaus šir-dyje. O tie jo garbės raštai manęs nei šildo, nei šaldo. Aš jų nė vieno negavau, bet ir netrokštu, kam man tas popierius, jeigu jokių pato-gumų ir lengvatų nesuteikia.

Katrė Pakalnienė

Utenos rajono Antalgės tarybinio ūkio moterų tary-bos, kuriai vadovauja paukštlininkystės brigadininkė ko-munistė Regina Bužulienė, veikia įvertinta ne vienu pri-munistė garbės raštais, atminimo dovanomis. Moterų taryba, rengia įdomias vakarones, organizuoja įvairius kursus, kuriuose ūkio jaunosios šeiminių mokosi gaminti val-gių, siūti drabužius, tvarkyti namuose.

NUOTRAUKIOJE: kolūkio moterų rankdarbių ekspoziciją ruošia (iš kairės į dešinę) moterų tarybos narės Z. Valiukienė, E. Rimanienė, B. Aulasevičienė.

G. Svitojaus nuotr. (ELTA)

Valstybinis pučiamųjų instrumentų orkestras „Trimitas“ nuo seno garsėja kaip universalus kolektyvas, sugebantis interpretuoti pačių įvairiausių žanrų ir stilų muziką, dalyvauti įvairiausiose renginiuose. Šiuo metu orkestras lyg pasidalijo į dvi dalis: pagrindinė sudėtis su dirigentu, LTSR nusipelnusiu artistu R. Balačiūnu, ruošia TSRS liaudies artisto kompozitoriaus E. Balsio bei kitų autorių kūrinių pučiamųjų instrumentų orkestrams programą, o estradinę grupę sudaro solistai: LTSR nusipelnusis artistas J. Miščiukaitis, R. Mačiulytė, L. Ceprackas, vokalinis duetas J. Bražukaitė ir R. Mačiukaitė, 12 merginų choreografinė grupė (balletmeisteris B. Moisejevas), vedantysis V. Sapranas ir 8 muzikantai. Naujoji programa skirta Olimpiadai-80 Maskvoje ir pavadinta „Citius, altius, fortius...“.

Jau senovės Graikijoje olimpiadose, greičiausiai sportininkų rungtynių, vykdavo ir poeto, muzikantų, dainininkų varžybos. Ši tradicija išliko iki šių dienų, visas olimpiadas lydi plačios kultūrinės renginių programos. Maskvos olimpiados kultūrinių priemonių larpe — orkestro „Trimitas“ koncertai. Todėl nenuostabu, kad ir estradinė-

je kolektyvo grupėje nemažai naujų kūrinių, parengtų specialiai olimpiadai. Tai M. Tamošiūno ir V. Bložės daina „Olimpo ugnis“, šokiai „Žirgų lenktynės“, „Teniso aikštėlėje“, „Fechtavimo mokymai“, choreografinis vaizdelis „Olimpo kalne“ ir kt. Girdėsime ir naujas R. Racevičiaus, T. Leiburio, M. Suraučiaus, D. Tuchmanovo, A. Mažukovo bei kitų autorių dainas. Instrumentinio ansamblio repertuare — pjesės iš šiuolaikinio džiazo kūrėjų M. Pergiusono, K. Džono orkestrų repertuaro. Vienas programos blokas skirtas madingoms džiazo stiliaus melodijoms — girdėsime dainas iš populiarių ansamblių „Bee Goes“, „Eruption“, „ABBA“ kūrybos, melodiją iš kino filmo „Seštasienio nakties karštligė“. Skambės ir savotiškas suvenyras — škotų melodija „Nuostabi deivė“. Ją škotų muzikantai padovanojo „Trimito“ kolektyvo dalyviams, pernykusių gastrolių po Angliją ir Škotiją metu. Labai didelis krūvis programoje tenka merginoms šokėjoms — jos atlieka ne tik numerius solo, choreografinius vaizdelius, bet ir pritaria dainininkams.

Nuotaikingą „Trimito“ estradinės grupės reviu ankštėnai gafės stebėti savo Kultūros rūmuose š. m. gegužės 18 dieną.

Liudas Saltėnis
Muzikologas

Iš teismo salės

Nubaustas veltėdis

Tėlas Stasys Pelekas iš Debeikių gyvenvietės, būdamas sveikas ir darbingas, jau užmiršo niekur nedirbą, gyveno nusenušinęs tėvų išlaikomas. Milicijos organai oficialiai jį įspėjo, kad jis nutrauktų netinkamą gyvenimo būdą ir vieno mėnesio laikotarpyje įsidarbintų. Tačiau jį milicijos organų įspėjimą jis nereagavo ir toliau gyveno parazitais, atsilikusiai uždirbtus pinigus pragerdavo. Medicinos darbuotojai konstatavo, kad jis serga lėtiniu alkoholizmu.

Milicijos organai patraukė veltėdį baudžiamon atsakomybėn.

Šių metų gegužės mėn. 6 d. rajono liaudies teismas, išnagrinėjęs bylą, Stasį Peleką pripažino kaltu pagal LTSR BK 240 str. už veltėdiavimą ir nuteisė jį vienu metų laiku laisvės atėmimu su priverstinu gydymu nuo alkoholio.

B. Petraitis

Miško etiudai

AIDAS

Beržynas jau aidas. Atkartoja sėdabrisškai skambų pečiūliūdas cinkšėjimą. Vienodą, be galo besitęsiantį, kiek laukinį sugrįžusio į savo vagą per akmenis šokančio upokšnio šniokštimą. Paridena lapojantys beržai atgal į atokiau dunksantį eglėnį iš ten atsklidusio ilduko burkavimą. Antrina beržynas ir iš kemsynų pakilusio į žydą erdvę perkūno oželio mekenimą. Nardo šis ilgaspapis paukštis saulės užlietoje padangėje, išskleis tomis uodegos plunksnomis užgauna, virpina spindulių stygas, ir toli pasklinda tas savitas, vibruojantis garsas.

— Lapokit, beržai, la-poo-kit!

Baltaliemeniai medžiai man atsako tuo pačiu. Laukiu, kad aidas sugrąžintų dar ir kokį iš atminties išdiliusį, tarp medžių pasiklydusį žodį... Deja... Jį, matyt, bus lemia išgirsti kitam.

Stoviu, dar kurį laiką stoviu priešais žaliai plazdantį beržyną, klausausi aido. Ir ūmai pajuntu norą leisti savo balsą kaip paukštis į spalvotus pavasario vėjus. Noriu, kad ir aidas išmokyti, visam laikui įsidėmėtų mano gimtinių vardą.

DEVYNBALSĖ

Dabar rytas prasideda nuo vyturių giesmės. Ji kyla iš žemės, iš dirvų, nuo žemės grumstų, auga iki pat dangaus ir savo virpesiu net įsiūbuoja skliautą. Padangė ligi kraštų sklinda vyturių giesmės.

Ir miškas dabar bylus. Paukščių balsais dainuoja kone kiekvienas medis. Štai iš pašaltupyje sulapojusių žilvičių krūmo purptelia aukštyn devynbalsė, plazden-dama skardena, jos švelniai skambus balsas susisaukia su Saltupio čiurleniu. Liejasi, raibuliuoja paukštės trėlės, praskiria rytą. Baigdamas savo vingrį melodiją devynbalsė tarsi pritrūkęs kvapo puola į krūmą, pasine-ria į žalumą. Be savo giesmės ji pilka, vargiai matoma... Bet tuojau vėl lyg pametėta pakyla iš ten, vėl skamba, čiurlena, spurdą.

Visą rytą savo sėdabrinu lumzdeliu groja viena geriausių miško giesmininkių devynbalsė. Ir rodos šiandien pagal tą giedrą džiunglų melodiją šoka per akmenis garmantis Saltupys, pažadintas iš miego ir plazdantis virš stebuklingais aukso rakteliais tilindžiuojančių raktazolių plaštakės, šoka, sukasi ratu iš miško išbėgusios baltaveidės plukės... Rodos, šoka devynbalsė į taktą net visa žydinti, rasa nusipraususi pamiškės pieva.

BERŽYNŲ SVIESA

Daug, kiek daug šviesos pavasario beržynuose. Stėriū baltumu šviečia medžių kamienai. Ir ta šviesa tokia iškilminga, kaip vargonų garsai.

Pavasaris — beržų prisikėlimas. Pridedi delną prie kamieno ir jauti, kaip tvinksi žemės syvai, kaip veržiasi, plūsta sula į šakas, į žydrynę juvejiškai įsirašiusią viršūnę, į kiekvieną su saule besituokiantį pumpurą.

Kokie teisūs, tikri beržai savo baltumu. Kokie geri ir šviesūs.

Visais beržais tikiu.

MISKO POEZIJA

Šiandien miškas regi mane mėlynomis žibuoklėmis, šypsosi medumi kvepiančiais šalpusniais. Gelsvais žirginiais skambina ir raudonomis kibirkštelėmis mirksi prazdydę lazdynai. Raudonkalnyje, prie barsukų urvų, šviežios pėdos. Vadinas, jau pabudo tie miegaliai. Nuo ša-

kos ant šakos luoktelė ir tupi smalsiai sužiūrusi voverė, neskuba slėptis, dingti iš akių. Kad nori, veizėk, aš jau pilkšvus kailiukus į rudą apdarą mainiau... Virš švelniapūkišiais „kačiukais“ pasidabinusio, iš tolo lyg stambiais sidabrinės rasos lašais nusagstyto karklyno skardena ką tik parskridusi liepsnelė. Jos giesmė tokia skambi, tokia pakili, kad lyg vilnis supa ir plukdo į nežinomą tolyn...

O šita šilagėlių laukymė! Linguojanti švelniais tarsi iš rasos išplaukusiais žiedais. Praeilum pro šalį, nepažveigtum į ją, atsisakytum tyro džiaugsmo. Kiekviename tame pusiau pravirame slėpiningame žiede, pačiame violetinės taurės dugne blyksi mažutė proaurė.

Visais metų laikais miškas įvairus, nepakartojamas. Bet pavasario miške tiek poezijos, kasdien tiek naujo, kad tik spėk pamatyti, išgirsti. Poezija kiekviename žingsnyje. Jeigu miške užmirši save, sveikinsiesi su medžiais, paukščiais, gėlėmis, boružėmis...

ROTENIŲ VAIVORYKSTĖ

Ankstį pavasarį kiekvienas žiedas — netikėtumas. Kaip dovana. Tie po belapėmis ievomis į violetines kekes susitelkę rūtenių žiedai privertė mane stabtelėti. Ir galgi ne aš, o jie susiėškojo mano žvilgsnį...

Vidudienio saulė baigė nudžiovinti neseniai nukrapnojusio lietaus lašus. Bet rūtenių žiedai dar buvo raso- ti. Spindi, tviška kiekvienas lašelis, sugavęs spindulį. Lyg savo karolių vėrinius čia būtų išbarsčiusios Šventosios laumės...

Prieš pasislėpdama už atslenkančio debesio saulė dar kartą žvilgtelėjo į tviskančiais lašais pasidabinusius rūtenius, visiems lašeliams padalino po mažutę vaivorykstę. Ūmai plykstelėjusią, tokią spalvingą, kad, rodos, žemė ir dangus atidavė pačias gražiausias spalvas šiai nepakartojamai akimirklai.

Trumpam, labai trumpam suspindo rūtenių vaivorykstės, bet šito pakako, kad iš džiaugsmo virptelėtų širdis.

R. Vygandas

Redaktorius ST. VINCIUNAS

VANDAI SABALIENEI, EMILIJAI ir BRONIUI KAUSPEDAMS

Gilias liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžią užuojautą reiškia Vilutienė, A. ir J. Paviloniai, G. A., A. ir A. Baršauskai

BRONIUI KAUSPEDUI

Gilias liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžią užuojautą reiškia Gurnikai, Kisiellai, Zlatkienė, Zvironai, Siukščiūnė, Kaulakiai, Jurgellonai, Jurkštai

GENOVAITEI PRATAPIENEI

Tegu nuosirdžius užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytei. Autokelių valdybos administracija ir profsąjunginė organizacija

VACLOVUI ir POVILUI BRAZIUNAMS

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui. Zakarkos ir Augustinai

Mirus LEONUI KONO-NOVUI, liūdesio valandą reiškia

nuosirdžią užuojautą velionio žmonai ir seserims. „Gimtiosios žemės“ kolūko valdyba ir profsąjunginė organizacija

Reikalinga

Vėlimo fabrikui „Spartakas“ reikalinga: 1. Inžinierius-energetikas, 2. Inžinierius-statybininkas. Dėl darbo sąlygų kreiptis į fabriko direktorių arba skambinti telefonu 5-11-71. Administracija

Anykščių RVKS Duonos kombinatui reikalingi šie darbininkai: miltų krovikai, gamybos darbuotojai, statius (laikinas darbu), technologas. Kreiptis: Anykščiai, Gegužės 1-osios 12, į direktorių arba skambinti telefonu 5-15-80. Administracija

Dėkoti

Nuosirdžiai dėkojame Naujasodžio tarybinio ūkio direktoriui E. Buožiui, administracijai, bendradarbiams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, mirus mylimam mamytei Adelei Aršauskienai.

Valkai

Nuosirdžiai dėkojame Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo KMK ir autotransporto darbuotojams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą sesutę ir dukrą.

Survilių šelma

JANINAI URBONIENEI ir ANTANUI BALTUSNIKUI

Reiškia gilia užuojautą, mirus motinai. „Pirmyn į komunizmą“ kolūko valdyba

Mirus STASIUI BITINIUI, reiškia nuosirdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Kavarsko vėl. apylinkės ir zonos ūkių vėl. specialistai

Mirus POVILUI KAUSPEDUI, reiškia nuosirdžią užuojautą velionio žmonai EMILIJAI, dukrai VANDAI ir sūnui BRONIUI.

Šidiškiai, Veleniai, Stenuliai, Jodėnaukai, A. ir B., A. ir A. Girniai, Kazlauskai, Šniūkai, Gražiai

Nuosirdžiai užjaučiamie TASI VERBAITĮ, mirus mylimam tėveliui. „Aušros“ kolūko vaivuočiai ir ITD

ELENAI BITINIENEI Tegu nuosirdžius užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam sūnui. Blynkytė, Lekavičiai, Tarasevičienė, Baltakiai, Striogos, Turčinskai, Saucilėnai

Mirus STASIUI BITINIUI, nuosirdžią užuojautą reiškia velionio žmonai ANAI ir sūnūms „Atžalyno“ kolūko valdyba ir pirminė partinė organizacija

Brangiam sūneliui SIGITUI mirus, nuosirdžiai užjaučiamie VLADĄ ir MILDĄ AGINSKUS, broliukus ir sesutes. Utenos pagalbinės mokyklos-internato pedagogai ir mokiniai

VANDAI SABALIENEI Tegu nuosirdžius užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Mikierių pieno surinkimo punkto statytojai

Mirus LEONUI KONO-NOVUI, reiškia nuosirdžią užuojautą velionio seserims NINAI ir JULI. „Gimtiosios žemės“ kolūko gyvulininkystės komplekso darbuotojai

RIMUI ir VYTAUTUI BITINAMS Gilias liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžią užuojautą reiškia Draugai

VLADAI KUCIENEI Dėl mylimos mamytės mirties nuosirdžią užuojautą reiškia Zvirblinė, Stanevičiai, Laurikėnai, Mačiukai, Umbrasai

ANTANUI BALTUSNIKUI Mirus mylimai mamytei, nuosirdžią užuojautą reiškia Bartuliai, Micėliai, Tumai, Seštakai, Butvydai

Reiškia nuosirdžią užuojautą mokytojui VLADAI KUCIENEI dėl mylimos mamytės mirties. II-osios vidurinės mokyklos Ia klasės mokiniai ir jų tėveliai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuva. Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.186 Užsak. Nr. 731